

Nr 95.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 april 1921 om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift; given Stockholms slott den 24 februari 1922.

Under åberopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 april 1921 om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

GUSTAF.

C. E. Svensson.

Förslag

till

Förordning

**angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 april 1921 (n:r 179)
om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 april 1921 om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, vilken förordning gäller till utgången av år 1922, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 31 december 1923.

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 februari
1922.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för handelsdepartementet, statsrådet Svensson, följande:

»I skrivelse den 3 maj 1919 hade tull- och traktatkommittén, under framhållande att åtskilliga av Sveriges handelstraktater upphört eller under den närmaste framtiden kunde komma att upphöra, gjort framställning om återupplivande för viss tid av den i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor intagna, intill utgången av år 1912 gällande övergångsbestämmelse om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, i syfte att därigenom sätta svenska regeringen i stånd att möta blivande förhandlingar rörande nya handels-traktater.

För att undvika, att stadgandet erhöles en med hänsyn till då rådande förhållanden alltför snäv omfattning, föreslog kommittén viss ändring av dess lydelse, sådan den förelåg i ovan omnämnda författningsrum. Den föreslagna lydelsen var följande:

»Varor, som från visst land införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och

gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.»

Kommittén föreslog därjämte, att stadgandets giltighetstid skulle sättas till utgången av år 1920.

I enlighet med kommitténs hemställan förelade Kungl. Maj:t i proposition den 9 maj 1919, nr 403, riksdagen förslag till förordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, vilket förslag blev av riksdagen antaget. Förordning i ämnet med giltighet till utgången av år 1920 utfärdades den 16 juli 1919 (n:r 423).

De traktater, som utlöpte under giltighetstiden för sistnämnda förordning, förlängdes emellertid genom provisoriska överenskommelser att gälla utöver den 1 januari 1921. Det bemyndigande, Kungl. Maj:t i enlighet med vad här förut angivits erhållit, kom till följd av förhållandena sålunda icke att för avsett ändamål tagas i anspråk.

Sedan tull- och traktatkommittén, med erinran härom samt under framhållande av att ett förnyat bemyndigande för framtiden vore av behovet påkallat, i skrivelse den 11 februari 1921 gjort framställning i ämnet, begärde Kungl. Maj:t av riksdagen och erhöll ock förnyat bemyndigande av enahanda innehåll som det förut lämnade med giltighet till utgången av innevarande år. Nu gällande förordning i ämnet utfärdades den 22 april 1921 (n:r 179). Icke heller det i sagda förordning innefattade bemyndigande har hittills behövt av Kungl. Maj:t utnyttjas.

I skrivelse den 8 februari 1922 har nu tull- och traktatkommittén gjort framställning i syfte att ifrågavarande bemyndigande måtte utsträckas att gälla även under år 1923.

Departementschefen.

Lika med tull- och traktatkommittén anser jag angeläget, att Kungl. Maj:t jämväl för år 1923 inrymmes befogenhet att, i händelse traktatförhållandet till främmande makt sådant påkallar, med särskild tullavgift belägga varor, som införs från visst land. Jag biträder sålunda tull- och traktatkommitténs förevarande framställning, därvid jag emellertid utgår från att, såsom hittills förutsatts, bruk av en dylik befogenhet icke göres i andra än oundgängligen nödvändiga fall.»

Departementschefen uppläser härefter ett inom handelsdepartementet upprättat förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 22 april 1921 (n:r 179) om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift samt hemställer, att sagda förslag måtte föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

J. H. Göransson.
